

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124011105
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124011105.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a členiek senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného A. B., proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 08.04.2025 sp. zn. 4Nt/14/2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. júla.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/132/2011 zo dňa 26.06.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/98/2012 zo dňa 27.11.2012, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Súd I. stupňa konštatoval, že po oboznámení sa s obsahom trestného spisu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/132/2011 zo dňa 26.06.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/98/2012 zo dňa 27.11.2012 bol odsúdený uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bolo zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Poukázal na to, že súd pri meritornom rozhodovaní, po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní zistil, že to bol odsúdený (v tom čase v postavení obžalovaného), ktorý sa dostavil na miesto podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý prevzal aj prevzal vozidlo od predávajúceho a bol to práve odsúdený, od koho svedok C. prevzal vozidlo dňa XX.XX.XXXX pre neplatenie leasingových splátok, o čom bol spísaný aj protokol o prevzatí a odovzdaní vozidla. Tvrdenie odsúdeného, že sa skutku mala dopustiť svedkyňa D. bolo vyvrátené výpoveďou svedka E. a svedkyne F., ktorí zhodne uviedli, že pri podpise zmluvy boli iba osoby mužského pohlavie, pričom svedok E. jednoznačne opoznal obžalovaného. Súd I. stupňa konštatoval, že nebol dôvod, aby boli výpovede svedkov E., F. a G. vyhodnotené ako nedôveryhodné len na základe ničím nepodložených tvrdení obžalovaného. Vina odsúdeného tak bola v pôvodnom konaní ustálená nielen na základe výpovede svedka H. I., (ktorý jednoznačne tvrdil, že žiadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepodpisoval a odsúdený spolu so svedkyňou D. ho naviedli, aby im odovzdal svoj občiansky preukaz a následne nahlásil jeho stratu, občiansky preukaz odovzdal do rúk odsúdeného, nikdy nepodpisoval dohodu o vykonaní práce), ale predovšetkým na základe výpovedí svedkov E., ktorý jednoznačne opoznal odsúdeného ako osobu, ktorá sa na neho nakontaktovala, a ktorej predal osobné motorové vozidlo J. K., odsúdený prišiel do L. na podpis zmluvy, vystupoval pod menom I. a vozidlo aj osobne prevzal a tiež na základe výpovede svedkyne D., ktorá bola konateľkou a spoločníčkou spoločnosti J., ktorá spoločnosť bola na ňu iba napísaná, nič na ňu nevykonávala, svedka H. I. nezamestnávala, dohodu o pracovnej

činnosti nevykonávala, osobné motorové vozidlo J. K. zakúpil odsúdený na leasing a od odsúdeného sa dozvedela, že pri kúpe použil občiansky preukaz svedka H. I.. Súd I. stupňa konštatoval, že rozhodnutie na základe odvolania v postavení obžalovaného preskúmal odvolací súd, ktorý odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Súd I. stupňa upriamil pozornosť na to, že účelom obnovy konania nie je revízia právoplatného rozhodnutiam, preto nie je možné prehodnocovať tieto dôkazy tak, ako to navrhoval odsúdený, najmä pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli súdy v pôvodnom konaní k ich rozhodnutiu. Preto súd nevyhovel návrhu odsúdeného na opätovný výsluch svedkov M. G., H. I., N. D. a vykonanie konfrontácie medzi nimi. Tento návrh si odsúdený mal uplatniť v pôvodnom konaní v rámci hlavného pojednávania, či konania o riadnom opravnom prostriedku.

Reagujúc na súdom vykonaný odsúdeným navrhnutý dôkaz, a to výsluch svedka M. G., na ktorý sa odsúdený vo svojom návrhu prioritne odvoláva ako nový dôkaz, ktorý mal podľa odsúdeného odôvodniť iné rozhodnutie súdu, súd konštatoval, že po výsluchu tohto svedka tento dôkaz nie je sám o sebe a ani spolu s už vykonanými dôkazmi v pôvodnom konaní, spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine a ani o treste.

Okrem toho súd I. stupňa upriamil pozornosť na to, že v pôvodnom konaní sám odsúdený a ani jeho obhajca v prípravnom konaní a ani na hlavnom pojednávaní nevyužili právo navrhnúť pribrať do konania znalca grafológa a takto učinil až s odstupom času takmer 13 rokov po právoplatnosti rozsudku. V prejednávanom prípade súd I. stupňa nezistil žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy v pôvodnom konaní súdu neznáme, ktoré by v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Za potrebné považoval uviesť, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, keďže inštitút daného mimoriadneho opravného prostriedku slúži primárne na nápravu rozhodnutí, ktoré sú nesprávne z dôvodu, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení, práve v dôsledku nezohľadnenia dôkazov a skutočností súdu skôr neznámych, čo však v dnom prejednávanom prípade zistené nebolo.

Dané skutočnosti viedli súd I. stupňa k zamietnutiu návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený.

V písomných dôvodoch sťažnosti, ktorú zaslal prostredníctvom obhajkyne, namietal, že súd I. stupňa sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s opakovane vznášanými návrhmi na vykonanie výsluchov ďalších svedkov, napr. B. I., ktorý, mohol potvrdiť odovzdanie vozidla v pohostinstve G. E. O. zo strany jeho priateľky, ďalej výsluch N. D., jeho vtedajšej priateľky, ktorá mu predmetné vozidlo darovala a nakoniec výsluch M. G., osoby opakovane trestanej za podvodnú majetkovú trestnú činnosť, ktorej konanie malo zásadný vplyv na vznik predmetnej zmluvy. Napriek tomu súd I. stupňa bez náležitého vecného odôvodnenia uvedené dôkazy odmietol vykonať, čím mu znemožnil preukázať skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o jeho vine.

Súd I. stupňa sa rovnako bez bližšieho vysvetlenia nezaoberal ani jeho návrhom na vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré by určilo, kto v skutočnosti podpísal predmetnú zmluvu.

Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie súdu I. stupňa a vrátiť vec tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne navrhol, aby nadriadený súd rozhodol sám tak, že obnovu povolí.

V odôvodnení sťažnosti, ktoré odsúdený zaslal sám namietal porušenie čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv, keď mu bol návrh na povolenie obnovy konania, ktorú zaslal prostredníctvom obhajkyne, zamietnutý. Novými skutočnosťami a dôkazmi by bolo preukázané, že bol na základe svedeckej výpovedi A. E., neprimerane odsúdený. Z uvedených dôvodov navrhol vypočuť svedkov, ktorí môžu hodnoverne potvrdiť, že nikdy nebol pred F. L. podpisovať žiadnu leasingovú zmluvu na ojazdené osobné motorové vozidlo J. K. červenej farby.

Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu konania uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu. Preveriť odôvodnenosť návrhu je možné počas konania od podania návrhu až do právoplatnosti rozhodnutia o tomto návrhu, pričom o použití konkrétneho prostriedku na uskutočnenie potrebného šetrenia rozhodne súd, ktorý určí, či potrebné dokazovanie vykoná sám alebo o to požiada iný orgán činný v trestnom konaní, čiže súd v zmysle § 398 ods. 1, ods. 2 Tr. por. má vykonať dokazovanie. Poukázal na článok 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom tento článok namietal z dôvodu, že mu vina nebola preukázaná zákonným spôsobom. Opätovne poukázal na

odôvodnenie svojho návrhu na povolenie obnovy konania. Podstatnou skutočnosťou je, že rozhodnutie o jeho vine bolo založené len na jednom svedkovi, a to A. E., ktorý evidentne nehovoril pravdu. Vyslovil presvedčenie, že ho na to nahovoril M. G., aby sa on vyhol trestnému stíhaniu. Dôveryhodnosť tohto svedka považoval za značne pochybnú, keďže už bol za ekonomickú trestnú činnosť odsúdený. Výrok o jeho vine sa tak v rozhodujúcej miere zakladal na nedôveryhodnom dôkaze, pričom všetky ostatné dôkazy boli iba nepriame. Porušenie článku 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru napáda z dôvodu, že tak v štádiu trestného konania pred vydaním meritórneho rozhodnutia ako v štádiu podávania mimoriadnych opravných prostriedkov mu bolo znemožnené vypočuť svedkov.

V sťažnosti poukázal aj na rozhodnutie ESLP, kde súd konštatoval v skutkovo obdobnom prípade, že keďže predmetné dôkazy mohli mať vplyv na vierohodnosť dôkazov kľúčového svedka proti žalobcom, súd ich považoval za relevantné z hľadiska predmetu obvinenia vzneseného proti nim. V ďalšom rozhodnutí ESLP bolo konštatované, že obvinenému musí byť daná možnosť zisťovať fakty a obzvlášť vyhľadať potencionálne dôkazy, ktoré boli v jeho prospech. Konanie musí byť kontradiktórne a vždy musí byť zabezpečená rovnosť zbraní medzi stranami, a to prokurátorom a zatknutou osobou. Obnova konania má slúžiť aj na nápravu súdnych rozhodnutí.

Súd I. stupňa mal tak dôsledne vykonať dokazovanie, a nie návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť. V petite sťažnosti tak navrhol zrušiť napadnuté uznesenie súdu I. stupňa podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v celom rozsahu a uložiť súdu I. stupňa povinnosť, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Primárne nadriadený súd konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy uvedené vo vyššie citovanom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel alebo či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu.

V danom prípade sa odsúdený domáhal povolenia obnovy konania v trestnej veci, ktorá bola skončená rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26.06.2012 sp. zn. 6T/132/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.11.2012 sp. zn. 1To/98/2012, ktorými bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Nadriadený súd, po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a rozhodol správne, keď návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. V odôvodnení napadnutého uznesenia zrozumiteľne a v dostatočnej miere uviedol dôvody, pre ktoré nevzhliadol naplnenie podmienky obnovy konania na podklade argumentácií uvedených odsúdeným v podanom návrhu, s ktorými sa ako vecne správnymi a zákonnými nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje.

Odsúdený v podanom návrhu na povolenie obnovy konania požadoval povolenie obnovy konania vzhľadom na to, že v pôvodnom konaní nebol na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok M. G., ktorý dňa XX.XX.XXXX bol prítomný v G. F. L., kde uzavrel zmluvu o spotrebnom úvere na meno H. I., preukázal sa

občianskym preukazom H. I. a zmluvu podpísal priezviskom I.. Túto skutočnosť si uvedomil s odstupom rokov, keď si spomenul, že vozidlo J. K., ktorého kúpy sa týkala predmetná zmluva o spotrebnom úvere, mu bolo odovzdané dňa 25.10.2006 práve M. G.. Uvedené vozidlo dňa XX.XX.XXXX priviezol svedok M. G. do pohostinstva s názvom „G.“ E. O., kde si bol automobil následne vyzdvihnúť. Túto skutočnosť by mohol potvrdiť ďalší svedok B. I.. V tejto súvislosti za potrebné považoval doplniť, že vozidlo J. K. mu bolo v pohostinstve v O. odovzdané ako dar od jeho vtedajšej priateľky N. D., pričom do pohostinstva bol zavolaný M. G.. M. G. je osobou, ktorá bola podľa jeho informácií niekoľkokrát odsúdená za majetkovú trestnú činnosť. Rešpektujúc podstatu inštitútu obnovy konania zastáva názor, že výsluchom označeného svedka M. G. je možné preukázať, že nielenže neuzavrel zmluvu o spotrebnom úvere na meno H. I., ale nebol ani prítomný pri podpísaní tejto zmluvy. Tu nadriadený súd poukazuje na konštatovanie súdu I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, že súd rozhodujúci v merite veci odsúdeného svoje rozhodnutie vydal po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, a to po vypočutí nielen obžalovaného, ale aj svedkov A. E., N. F., M. G., H. I., N. D. prečítaním výpovedí ďalších svedkov a oboznámením listinných dôkazov a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že to bol práve odsúdený, ktorý sa dostavil na miesto podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a osobné motorové vozidlo prevzal od predávajúceho A. E.. Z dokazovania bolo preukázané, že osoba H. I. bola osoba staršieho veku, jednoduchého zmysľania a prostého intelektu, ktorá by nebola schopná spáchať skutok uvedeným spôsobom. Tvrdenie obžalovaného, že sa skutku mala dopustiť svedkyňa D., bolo vyvrátené výpoveďou svedka A. E. a svedkyne N. F., ktorí zhodne uviedli, že pri podpise zmluvy boli iba osoby mužského pohlavia a svedok A. E. jednoznačne opoznal obžalovaného. Vina obžalovaného bola v pôvodnom konaní ustálená aj na základe výpovede svedka H. I., ktorý potvrdil, že žiadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepodpisoval a odsúdený spolu so svedkyňou N. D. ho mali naviesť, aby im odovzdal občiansky preukaz, čo aj urobil. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia opakovane poukázal na jednoznačné opoznanie odsúdeného ako osoby, ktorá kúpila osobné motorové vozidlo a vystupovala pod menom I., svedkom A. E..

Predmetná trestná vec odsúdeného bola aj predmetom rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho, kde na podklade odvolania obžalovaného preskúmaval rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 26.06.2012. Odvolací súd sa zaoberal hodnotením všetkých vo veci vykonaných dôkazov a dospel k záveru, že Okresný súd Nitra správne vyhodnotil svedecké výpovede a listinné dôkazy, ktoré sa navzájom dopĺňali a usvedčovali odsúdeného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu. Už odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že odsúdený si prispôboval svoju obranu vykonaným dôkazom. Na základe preskúmania všetkých dôkazov a po oboznámení sa so všetkými skutočnosťami potrebnými na rozhodnutie v merite veci odvolací súd nezistiac žiadne právne relevantné a významné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli odsúdenému na prospech, jeho odvolanie zamietol, pretože zistil, že nie je dôvodné.

Ani nadriadený súd pri preskúmaní napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, nezistil žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mali odôvodniť iné rozhodnutie o vine, čo viedlo k zamietnutiu sťažnosti odsúdeného. Nadriadený súd opätovne poukazuje na dôvody uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožnil, pričom uviedol prečo nemal za to, že odsúdeným navrhované dôkazy sú dôkazmi, na základe ktorých je možné dospieť k iným skutkovým a právnym záverom.

Na podklade uvedených skutočností nadriadený súd považoval napadnuté uznesenie súdu I. stupňa za správne a vychádzajúce z ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, čo viedlo k zamietnutiu sťažnosti odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.